

LABODICS ESZTER

néma villámok

*néma villámok nyílnak az égen,
de bennünk csak éj, csillag és űr van,
ki kéne menni nézni, és mégsem –
nem szaladok már felszabadultan.*

*sűrű csendbe villan az ég éppen,
kusza, esetlen áramalakban,
minden sóhajunk ebben a képben
testesedik meg fényvonalakban.*

*villám hullik a sik tömlőc-égbe,
megpróbálta, de nincs meg a hangja,
káoszunk meddő, néma és gyenge,
néha meglessük vállvonogatva.*

*börtön az élet, megetet néha,
sápadt világom az égre kiül,
káoszom gyenge, meddő és néma,
maradok benne én egyedül.*

Életigazság

*Ember vagyok, mert
nem lelek magamnak más
elfoglaltságot.*

Öndefiníció

*Héphaisztosz és Pallasz Athéné gyermeke vagyok:
egyik lábam sántít, a másik rohan –
így nem tudok eljutni sehová, de legalább
kiröhögnek.*